

N:o 56.

Af Herr C. E. Hjelm: Angående ändring af 5 Kap. 2 § Utsökningsbalken och 3 Kap. 35 § Konkurslagen.

Otvifvelaktigt är, att de af lagstiftningen vidtagna åtgärderna för kreditsystemets inskränkande haft en helsosam inverkan, men det åsyftade målet kan icke annat än småningem ernås, hvarföre ock lagstiftningen steg för steg bör utbilda kreditlagarne i sådan riktning, att borgenär måste mer lita på personligt förtroende till gäldenär, än på hvad han eger.

Förr än lagstiftningen ytterligare ingriper uti borgenärs och gäldenärs inbördes förhållande till hvarandra och lemna den senare sådant skydd, att han behålles vid det nödvändigaste, kan sådant icke ega rum; men om borgenär, genom sjelfbevarelsen, tvingas att icke utsträcka förtroendet längre än till den egendom hans gäldenär har derutöfver, blefve den ena mera betryggad för förlust, den andra för att icke under en mera svår tid urståndsättas att drifva sitt yrke och dermed försörja sig och de sina, samt kommunen ifrån en obehörig fattigvårdstunga, ty gäldenären erhöle derigenom äfven ett moraliskt stöd till kraft att fortfarande uppehålla sig och familj, samt, genom att han vunne tid, förmåga att göra hvar man rätt, hvarföre jag får föreslå,

att Riksdagen i underdänig skrifvelse hos Kongl. Maj:t anhåller om en sådan förändring af 5 Kap. 2 § Utsökningsbalken, att, vid indrifning af borgenärs fordran, skola de persedlar af löseegendomen, hvilka för gäldenär och hans husfolk äro till uppehälle för två månader nödvändiga, äfvensom hvad oundgängligast fordras i kläder, husgeråd och handverkstyg för det yrke han idkar, vara från utmätning undantagna; samt af 3 Kap. 35 § konkurslagen, att nödvändiga husgerådssaker och verktyg, som för yrkes bedrivande erfordras, icke må till konkursbo räknas.

Stockholm den 27 Januari 1874.

C. E. Hjelm.